A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2019. október 31.*

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – A fellebbezési tanács azon eredeti határozatának visszavonása, amely részben elutasította a REPOWER európai uniós szóvédjegy törlése iránti kérelmet”

A C-281/18. P. sz. ügyben,

a **Repower AG** (székhelye: Brusio [Svájc], képviselik: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, és V. Kling Rechtsanwälte)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. április 20-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: D. Botis és J. F. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **repowermap.org** (székhelye: Bern [Svájc], képviseli: P. González-Bueno Catalán de Ocón abogado)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a második tanács elnökeként eljárva, T. von Danwitz és C. Vajda (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. március 14-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2019. május 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

## Ítéletet

1 Fellebbezésével a Repower AG az Európai Unió Törvényszéke 2018. február 21-i Repower kontra EUIPO – repowermap.org (REPOWER) ítéletének (T-727/16, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:88) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítélettel a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának a repowermap.org és a Repower közötti törlési eljárással kapcsolatban 2016. augusztus 3-án hozott határozata [R 2311/2014-5. (REV) sz. ügy] (a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezése iránti keresetét.

## Jogi háttér

2 Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendeletet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) a 2016. március 23-án hatályba lépett, 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 341., 21. o.) módosította. Mivel a vitatott határozatot 2016. augusztus 3-án hozták, a 207/2009 rendeletnek a 2015/2424 rendelettel módosított változatának rendelkezéseit kell rá alkalmazni.

3 A 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009 rendelet tartalmaz egy IX. címet, amely az „Eljárás” címet viseli. E cím tartalmaz egy „Általános rendelkezések” című I. fejezetet, amely a rendelet 75–84. cikkét foglalja magában. A 2015/2424 rendelet 4. cikke úgy rendelkezik, hogy a 207/2009 rendelet egyes rendelkezései csak 2017. október 1-jétől kezdődő hatállyal alkalmazandók. A 207/2009 rendelet 75. cikke, 80. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 83. cikke e rendelkezések közé tartozik. A jelen ügyben, figyelemmel a vitatott határozat meghozatalának időpontjára, a 207/2009 rendelet 75. cikkét, 80. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 83. cikkét továbbra is eredeti változatukban kell e határozatra alkalmazni.

4 A 207/2009 rendeletnek „A határozatok indokolása” című 75. cikke értelmében:

„A hivatal határozatait indokolni kell. A határozatok csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.”

5 A 207/2009 rendeletnek „A határozat visszavonása” című 80. cikke az (1) és (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a hivatal által a lajstromba tett bejegyzés vagy az általa hozott határozat a hivatalnak tulajdonítható nyilvánvaló eljárási hibában szenved, a hivatal gondoskodik a bejegyzés törléséről, illetve a határozat visszavonásáról. Ha az eljárásban ellenérdekű fél nem vett részt, és a bejegyzés vagy a jogi aktus az eljárásban részt vett fél jogait érinti, a törlésről vagy a visszavonásról akkor is dönteni kell, ha e fél számára a hiba nem vált nyilvánvalóvá.

(2) Az (1) bekezdésben említett törlésről, illetve visszavonásról hivatalból vagy az eljárásban részt vevő felek egyikének kérelmére az a szervezeti egység dönt, amelyik a bejegyzést tette vagy a határozatot hozta. A törlésről vagy a visszavonásról a lajstromba történő bejegyzés, illetve a határozathozatal napjától számított hat hónapon belül kell dönteni, a felekkel és az érintett közösségi védjegy lajstromba bejegyzett bármely jogosultjával folytatott konzultációt követően.”

6 A 207/2009 rendelet „Általános elvek alkalmazása” című 83. cikke kimondja:

„Ha e rendelet, a végrehajtási rendelet, a díjrendelet, illetve a fellebbezési tanácsok ügyrendje nem tartalmaz eljárási rendelkezéseket, a hivatal a tagállamokban általánosan elismert eljárásjogi elveket veszi figyelembe.”

## A jogvita előzményei

7 A Törvényszék a megtámadott ítélet 1–12. pontjában a következőképpen foglalta össze a jogvita előzményeit:

„1 2009. június 26-án a felperes, a Repower AG a […] 207/2009 rendelet […] alapján az [EUIPO-nál] megszerezte a REPOWER szóvédjegy 1020351. sz. nemzetközi lajstromozásának európai uniós oltalmát.

[…]

3 2013. június 3-án a beavatkozó fél, a repowermap.org […] kérelmet nyújtott be a vitatott védjegy törlése iránt. Azt állította, hogy a vitatott védjegy leíró jellegű, és nem alkalmas a megkülönböztetésre az e védjegy árujegyzékében szereplő valamennyi áru és szolgáltatás vonatkozásában.

4 2014. július 9-én a törlési osztály [részben] helyt adott a vitatott védjegy törlése iránti kérelemnek […]

[…]

6 2014. szeptember 8-án a beavatkozó fél a 207/2009 rendelet 58–64. cikke […] alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen.

7 2016. február 8-i határozatával az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést (a továbbiakban: 2016. február 8-i határozat). […]

8 A Törvényszék Hivatalához 2016. április 26-án benyújtott keresetlevelével a beavatkozó fél keresetet terjesztett elő a 2016. február 8-i határozattal szemben. Ezt az ügyet T-188/16. számon vették nyilvántartásba.

9 2016. június 22-i [értesítésében] az ötödik fellebbezési tanács tájékoztatta a feleket, hogy a T-188/16. sz. repowermap kontra EUIPO – Repower (REPOWER) ügyben a Törvényszékhez benyújtott keresetet követően megállapította, hogy a 2016. február 8-i határozat indokolása a 207/2009 rendelet 75. cikke […] értelmében hiányos. Ezt tovább pontosította azzal, hogy e hiányos indokolás miatt és a 207/2009 rendelet 80. cikke […] alkalmazásában a vitatott védjegynek az e megjelöléssel ellátott árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos leíró és megkülönböztető jellegére vonatkozó részletes elemzés elvégzése céljából szükségesnek ítéli a 2016. február 8-i határozat visszavonását. E fellebbezési tanács felhívta a feleket, hogy terjesszék elő a 2016. február 8-i határozat visszavonására irányuló szándékára vonatkozó észrevételeiket.

10 A felperes 2016. július 5-én benyújtotta észrevételeit. Lényegében azt állította, hogy amíg nem módosítják a 2016. február 8-i határozat rendelkező részét, addig indoklását alá lehet támasztani a 207/2009 rendelet 83. cikkében foglalt feltételeknek megfelelően […]. Ezzel ellentétben a felperes úgy vélte, hogy a 207/2009 rendelet 80. cikke alapján, amely egyáltalán nem szerepelt, illetve jelenleg már nem szerepel a 207/2009 rendeletnek az EUR-Lex online adatbázisban közzétett egységes szerkezetbe foglalt változatában, nem lehetséges a 2016. február 8-i határozat visszavonása, mivel ez a cikk az EUIPO elbírálói számára csupán lehetőséget biztosít, és azt is csak abban az esetben, ha az indokolás hiányossága nem minősül a 207/2009 rendelet 80. cikke értelmében vett eljárási szabálytalanságnak. Végül előadta, hogy az EUIPO fellebbezési nagytanácsának 2009. április 28-i határozatából (R 323/2008-G. sz. ügy) (a továbbiakban: a fellebbezési nagytanács határozata) kiderül, hogy nem lehet visszavonni az EUIPO azon határozatait, amelyekkel szemben keresetet nyújtottak be a Törvényszékhez.

11 A beavatkozó fél 2016. július 20-án észrevételeket nyújtott be. Rámutatott, hogy a 207/2009 rendelet 83. cikkében hivatkozott általános elvek helyett a különös szabályt, a 207/2009 rendelet 80. cikkét kell alkalmazni. Azt is megjegyezte, hogy csak bizonytalan választ lehet adni arra a kérdésre, hogy az indokolás hiányossága eljárási hibának minősül-e, továbbá a 2016. február 8-i határozatnak az indokolás hiányossága miatti visszavonása nagy valószínűséggel nem elfogadható. Úgy vélte, hogy figyelembe véve a körülményeket, az a legmegfelelőbb megoldás, ha lefolytatják a Törvényszék előtt folyamatban lévő T-188/16. sz. repowermap kontra EUIPO – Repower (REPOWER) ügyben az eljárást.

12 [A vitatott határozattal] az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa visszavonta a 2016. február 8-i határozatot […] Kifejtette, hogy a felek által kifejezett kétségekkel ellentétben a 207/2009 rendelet 80. cikkét a 2015/2424 rendelet hatálybalépését követően is alkalmazni kell. Emellett rámutatott, hogy az EUIPO köteles a határozatait indokolni, így különösen az elutasítás indokait az érintett árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan elemezni, és ezért az indokolásnak a 2016. február 8-i határozatban megállapítotthoz hasonló hiányossága a 207/2009 rendelet 80. cikke értelmében vett nyilvánvaló eljárási hibának minősül, amelyet javítani kell.”

## A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

8 A Törvényszék Hivatalához 2016. október 10-én benyújtott keresetlevelével a fellebbező a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte.

9 Keresetének alátámasztásaként a fellebbező négy jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első a jogi alap hiányán, a második a fellebbezési tanácsoknak a határozataik visszavonásával kapcsolatos hatáskörének hiányán, a harmadik a 207/2009 rendelet 80. cikkének, az EUIPO vizsgálati iránymutatásainak, valamint a gondos ügyintézés, a jogbiztonság és a jogerő elveinek megsértésén, a negyedik pedig az indokolási kötelezettség megsértésén alapult.

10 A megtámadott ítélettel a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította. A megtámadott ítélet 53–59. pontjában a Törvényszék mindenekelőtt úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanács nem alapíthatta volna a vitatott határozatot a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdésére, mivel az indokolás hiányossága nem minősül nyilvánvaló eljárási hibának e rendelkezés értelmében. A megtámadott ítélet 60–88. és 92–95. pontjában a Törvényszék ezt követően úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozatot a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelvre lehetett volna alapítani, mivel ezen elv alkalmazásának feltételei fennálltak. Bár az EUIPO tévedett a vitatott határozat jogalapjának megválasztása során, a Törvényszék a megtámadott ítélet 89. pontjában emlékeztetett arra, hogy az ilyen hiba csak akkor vonja maga után az érintett jogi aktus hatályon kívül helyezését, ha e hiba következményekkel járhatott a határozat tartalmára nézve. Miután a megtámadott ítélet 90. és 91. pontjában megállapította, hogy a fellebbezési tanácsnak a jogalap megválasztásával kapcsolatos tévedése nem indokolta a vitatott határozat hatályon kívül helyezését, a Törvényszék elutasította a keresetet.

## A felek kérelmei a Bíróság előtti eljárásban

11 Fellebbezésével a Repower azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– helyezze hatályon kívül a vitatott határozatot, és

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

12 Az EUIPO és a repowermap.org azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Repowert kötelezze a költségek viselésére.

## A fellebbezésről

### *Az eljáráshoz fűződő érdekről*

*A felek érvei*

13 A repowermap.org szerint a fellebbezőnek már nem fűződik érdeke ahhoz, hogy a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérje. A megtámadott ítélet 91. pontjára hivatkozva a repowermap.org kifejti, hogy a Törvényszéknek, mivel megállapította, hogy a 2016. február 8-i határozat indokolása hiányos, e határozatot az előtte jelenleg folyamatban lévő T-188/16. számon nyilvántartásba vett üggyel kapcsolatos eljárás keretében hatályon kívül kellene helyeznie abban az esetben, ha a Bíróság helyt ad a fellebbezésnek, és hatályon kívül helyezi a vitatott határozatot. E helyzet további eljárásokat eredményezne, míg az eredmény valószínűleg nem különbözne a jelenlegi helyzettől. Mivel a 2016. február 8-i határozat hatályban tartása nem járna semmiféle előnnyel a fellebbező részére, a repowermap.org úgy véli, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

14 A tárgyalás során a fellebbező megerősítette, hogy továbbra is érdeke fűződik a vitatott határozat hatályon kívül helyezéséhez. A fellebbező a fellebbezésének negyedik jogalapjára hivatkozva többek között arra hivatkozott, hogy a vitatott határozat azzal a hatással járt, hogy a 2016. február 8-i határozatot teljes egészében visszavonta, miközben ez utóbbi az ő számára részben kedvező volt. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezése és a vitatott határozat hatályon kívül helyezése, és mindezek következtében a 2016. február 8-i határozat fenntartása azzal a következménnyel jár, hogy a T-188/16. sz. ügyben zajló eljárást folytatni kell, ami lehetővé tenné számára, hogy érvényt szerezzen a kérelmeinek – ideértve a Bíróság előtti fellebbezési eljárásban előterjesztett kérelmeket is –, annak érdekében, hogy megakadályozza e határozat hatályon kívül helyezését, és hogy megőrizze az említett határozatból eredő jogait.

15 A tárgyalás során az EUIPO úgy vélekedett, hogy a fellebbezőnek már nem fűződik érdeke az eljáráshoz. Elismerve, hogy a 2016. február 8-i határozat egy része a fellebbező számára kedvező volt, az EUIPO emlékeztetett arra, hogy maga is elismerte, hogy e határozat az indokolás hiányossága miatt jogszerűtlen volt, még akkor is, ha e körülményekre tekintettel a felperes nem hivatkozhat az említett határozatból származó előnyre.

*A Bíróság álláspontja*

16 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezés előterjesztője eljáráshoz fűződő érdekének fennállása azt feltételezi, hogy a fellebbezőnek a fellebbezésből, annak eredményeképpen, előnye származhat (1995. október 19-i Rendo és társai kontra Bizottság ítélet, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. pont; 2018. július 5-i Wenger kontra EUIPO végzés, C-162/18 P, nem tették közzé, EU:C:2018:545, 13. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2000. július 13-i Parlament kontra Richard ítélet, C-174/99 P, EU:C:2000:412, 33. pont).

17 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a 2016. február 8-i határozat, amelyet a vitatott határozattal visszavontak, kedvező volt a felperes számára abban a részében, amelyben elutasította a repowermap.org által a törlési osztály 2014. július 9-i azon határozatával szemben benyújtott fellebbezést, amely szintén részben kedvező volt a felperes számára.

18 Így, amennyiben a jelen ügyben helyt adnak a fellebbezésnek, majd ezt követően a vitatott határozatot hatályon kívül helyezik, a 2016. február 8-i határozatot hatályban kell tartani, és a fellebbezés ezen eredménynél fogva a felperes számára előnnyel járna. E határozat esetleges hatályban tartása ugyanis biztosítaná a felperes számára azt a lehetőséget, hogy bizonyos áruk és szolgáltatások tekintetében fenntarthassa a 1020351. sz. REPOWER nemzetközi szóvédjegy Európai Unión belüli oltalmát.

19 E megállapítást nem kérdőjelezheti meg a repowermap.org arra alapított érvelése, hogy a megtámadott ítélet 91. pontjában a Törvényszék jelezte, hogy a 2016. február 8-i határozatot a T-188/16 ügyszám alatt nyilvántartásba vett hatályon kívül helyezés iránti kereset alapján indult eljárás keretében hatályon kívül kellene helyezni, és hogy ennélfogva, ha a Bíróság helyt ad a fellebbezésnek, az csupán ideiglenes előnyt jelentene a fellebbező számára.

20 Az eljáráshoz fűződő érdek vizsgálata keretében ugyanis nem a Bíróság feladata, hogy cáfolja az ilyen érdek fennállását, azon az alapon, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék mellékesen értékelte a 2016. február 8-i határozat jogszerűségét, jóllehet az nem képezte a Törvényszékhez benyújtott kereset tárgyát. Amennyiben figyelembe kell venni a 2016. február 8-i határozatot, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik a vitatott határozathoz, meg kell jegyezni, hogy érdemi kérdésről van szó, mivel a Bíróság az eljáráshoz fűződő érdek vizsgálatának szakaszában nem indulhat ki abból a feltevésből, hogy a 2016. február 8-i határozat jogellenes. Ennek keretében nem csak szükséges, hanem elegendő, ha a Bírósághoz benyújtott fellebbezés az eredményénél fogva alkalmas lehet arra, hogy az azt előterjesztő fél számára előnnyel járjon, amely eset a jelen ügyben fennáll, amint az a jelen ítélet 17. és 18. pontjából következik.

21 E körülmények között azt kell megállapítani, hogy a fellebbezőnek a jelen fellebbezést illetően érdeke fűződik az eljáráshoz.

### *Az ügy érdeméről*

22 A fellebbező fellebbezésének alátámasztásaként öt jogalapra hivatkozik. Első jogalapjával azt állítja, hogy az EUIPO azáltal, hogy a Törvényszék előtti eljárás során – a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelv alkalmazásával – módosította a vitatott határozat jogi alapjára vonatkozó érvelését, magát a jogvita tárgyát módosította. Második jogalapja keretében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelvet, mivel a vitatott határozat meghozatala időpontjában hatályos 207/2009 rendelet rendelkezései *lex specialist* képeztek, és ennek alapján nem teszik lehetővé ezen elv alkalmazását. Harmadik jogalapjával azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a 207/2009 rendelet 83. cikke keretében megfordította a bizonyítási terhet. Negyedik jogalapjával azt állítja, hogy még ha feltételezzük is, hogy a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelv alkalmazandó, a 2016. február 8-i határozatot a bizalomvédelem elvére tekintettel nem lehetett volna teljes egészében visszavonni. Végül az ötödik jogalap a vitatott határozat indokolásának hiányosságán alapul.

#### *Az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalapról*

23 Első, második, harmadik és negyedik jogalapjával a fellebbező lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelvet alkalmazta, adott esetben a 207/2009 rendelet 83. cikkével együtt, tévesen alkalmazta a jogot.

24 Különösen a második jogalap keretében, amelyet elsőként kell megvizsgálni, a fellebbező többek között arra hivatkozik, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt az elvet, amely szerint a különös szabályok eltérést engednek az általános szabályoktól. A fellebbező szerint a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése, mint kivételt engedő szabály, illetve mint *lex specialis*, nem teszi lehetővé az e rendelet 83. cikkében említett, a tagállamokban általánosan elfogadott jogelvek alkalmazását, sem

pedig a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelv alkalmazását. Az EUIPO ugyanis csak az e rendelkezésben említett esetben vonhatja vissza a határozatait, másként e rendelkezésnek nem is lenne értelme. A fellebbező hozzáteszi, hogy a 207/2009 rendelet 80. cikkének elfogadásával az uniós jogalkotó az EUIPO visszavonási jogkörét kizárólag az e cikkben szereplő egyetlen esetre kívánta korlátozni.

25 Ebből következően a Törvényszék szerinte tévesen alkalmazta a jogot, amikor a 2016. február 8-i határozatnak a vitatott határozat meghozatalával történő visszavonásának lehetőségét a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelv és a 207/2009 rendelet 83. cikke alapján vizsgálta.

26 A fellebbező ezen érveire tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a Törvényszék megsértette-e azt az elvet, amely szerint a különös szabály eltérést enged az általános szabályoktól, azzal, hogy a 2016. február 8-i határozat visszavonását többek között a jogellenes közigazgatási határozatok visszavonását lehetővé tévő általános jogelvre alapította.

27 A 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUIPO gondoskodik arról, hogy visszavonja a neki betudható nyilvánvaló eljárási hibát tartalmazó valamennyi határozatot.

28 E tekintetben először is pontosítani kell, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 29. és 33–38. pontjában megjelölt, és a fellebbező által nem vitatott okok miatt az EUIPO fellebbezési tanácsai a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése szerinti visszavonási jogkörrel rendelkeznek.

29 Másodszor meg kell állapítani, hogy e rendelkezés szövegéből az következik, hogy az említett rendelkezés értelmében vett nyilvánvaló eljárási hiba az EUIPO által vétett szembetűnő, eljárási jellegű hiba.

30 Az e 80. cikk (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánvaló eljárási hiba” fogalmának értelmezéséhez a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint nemcsak e rendelkezés szövegét, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2019. szeptember 5-i Verein für Konsumenteninformation ítélet, C-28/18, EU:C:2019:673, 25. pont).

31 E rendelkezés összefüggéseit illetően pontosítani kell, hogy mind a 207/2009 rendelet 80. cikke, mind pedig annak az EUIPO határozatainak indokolására vonatkozó kötelezettséggel kapcsolatos 75. cikke e rendelet „Eljárás” című IX. címében található. Így az említett rendelet felépítéséből az következik, hogy azok az eljárási hibák, amelyek miatt az EUIPO-nak a 80. cikk (1) bekezdése értelmében vissza kell vonnia a határozatát, többek között az e címben szereplő olyan eljárási szabályokra vonatkoznak, mint például az indokolási kötelezettség.

32 Ezen értelmezést erősíti meg az említett 80. cikk (1) bekezdése által kitűzött cél is. E rendelkezés célja valóban az, hogy kötelezze az EUIPO-t, hogy vonja vissza a nyilvánvaló eljárási hibában szenvedő határozatokat, annak érdekében, hogy a megfelelő ügyintézés, valamint az eljárásgazdaságosság elve biztosított legyen. E célra figyelemmel semmi sem indokolja, hogy a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése hatálya alól kizárjuk az EUIPO által a 207/2009 rendelet 75. cikke – amely cikk az említett rendelet eljárási rendelkezései közé tartozik – alapján a rá háruló indokolási kötelezettség megsértésével kapcsolatban vétett nyilvánvaló hibákat.

33 Egyébiránt az említett értelmezés a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát is tükrözi, amely szerint az indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. pont).

34 Ebből következik, hogy az indokolási kötelezettség bárminemű megsértése, mint például az indokolás hiánya vagy elégtelensége, az e rendelkezés értelmében vett eljárási hibának minősül, és az indokolásnak a Törvényszék által többek között a megtámadott ítélet 77–82. pontjában megállapítotthoz hasonló olyan hiánya, amelyben a 2016. február 8-i, a vitatott határozattal visszavont határozat is szenved, ilyen eljárási hibának minősül.

35 Ezenkívül, mivel egyrészt a megtámadott ítélet 48. és 52. pontjából kitűnik, hogy az EUIPO-nak és a repowermap.org-nak tudomása volt a 2016. február 8-i határozat indokolásának részbeni hiányáról, másrészt ezen ítélet 82. pontjából az tűnik ki, hogy a szóban forgó indokolás hiánya miatt a felperesben kételyek merültek fel az említett határozat jogszerűségét illetően, amit a fellebbező a fellebbezési szakaszban nem vitat, mindegyik fél beazonosíthatta a indokolás szóban forgó hiányát, olyannyira, hogy a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánvaló eljárási hibáról van szó.

36 Ebből következik, hogy a jelen ügyben e rendelet 80. cikkének (1) bekezdése alkalmazható. E körülmények között helyt kell adni a fellebbező azon kifogásának, amely szerint a Törvényszék azáltal, hogy a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelvet az említett rendelet 80. cikkének (1) bekezdése helyett alkalmazta, figyelmen kívül hagyta azt az elvet, amely szerint a különös szabály eltérést enged az általános szabályoktól.

37 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az, hogy a Törvényszék ily módon tévesen alkalmazta a jogot, nem vonja feltétlenül maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, amennyiben annak rendelkező része, és különösen az a megállapítás, amely szerint a 2016. február 8-i határozatot a vitatott határozat érvényesen vonta vissza, más jogi indokok alapján megalapozottnak tűnik. Ha ugyanis a Törvényszék valamely ítéletének indokolása sérti az uniós jogot, de rendelkező része más jogi indokok alapján megalapozottnak tűnik, az ilyen jogsértés nem eredményezheti az ítélet hatályon kívül helyezését (2003. szeptember 30-i Biret International kontra Tanács ítélet, C-93/02 P, EU:C:2003:517, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. október 14-i Buono és társai kontra Bizottság ítélet, C-12/13 P és C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Márpedig a fenti megállapításokból következik, hogy az EUIPO köteles volt visszavonni a 2016. február 8-i határozatot a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott vitatott határozattal, így a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a 2016. február 8-i határozatot érvényesen vonták vissza. Mivel a megtámadott ítélet rendelkező része a jelen ítélet előző pontjaiban kifejtett jogi indokok alapján megalapozottnak tűnik, az indokolást meg kell változtatni, és meg kell állapítani, hogy a Törvényszék téves jogalkalmazása nem olyan jellegű hiba, ami maga után kellene vonja a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését (lásd ebben az értelemben: 2019. március 28-i River Kwai International Food Industry kontra AETMD ítélet, C-144/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:266, 22. pont).

39 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalap, amelyek mindegyike a Törvényszéknek a jogellenes közigazgatási aktusok visszavonását lehetővé tévő általános jogelvén és a 207/2009 rendelet 83. cikkén alapuló érvelésére vonatkozik, hatástalan. Következésképpen azokat el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az EUIPO és a repowermap.org által vitatott első, második és negyedik jogalapot, vagy hogy meg kellene válaszolni az arra alapított érvet, hogy a 207/2009 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése kimerítő jelleggel szabályozza az EUIPO határozatai visszavonásának lehetséges eseteit, és így azzal ellentétes az ilyen visszavonás, amennyiben e rendelkezés alkalmazási feltételei nem teljesülnek.

40 Ennélfogva az első, a második, a harmadik és a negyedik jogalapot el kell utasítani.

*A vitatott határozat indokolásának hiányára alapított, ötödik jogalapról*

*A felek érvei*

41 Ötödik jogalapjával a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe a fellebbezési nagytanács határozatára tett hivatkozását. A fellebbező szerint e határozat 24. pontja arról tanúskodik, hogy a fellebbezési tanácsok nem vonhatják vissza a határozataikat abban az esetben, ha azok a Törvényszék előtti eljárás tárgyát képezik. Így nem lehet úgy tekinteni, hogy a fellebbezési nagytanács említett határozata a jelen ügyben nem volt releváns. A fellebbező épp ellenkezőleg, úgy véli, hogy e határozat releváns, hiszen az a védjegyjogi tárgyú *inter partes* eljárásokra vonatkozik.

42 Ezenkívül a fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék ellentmondásba keveredett önmagával, amikor egyrészt a megtámadott ítélet 80. pontjában azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanácsnak legalább röviden válaszolnia kellett volna a fellebbező részletes érvelésére, másrészt pedig, hogy a fellebbezési tanács nem volt köteles válaszolni a fellebbezőnek a fellebbezési nagytanács határozatára alapított érvére.

43 Az EUIPO és a repowermap.org a jogalap elfogadhatatlanságának megállapítását kéri, és érdemben vitatja a fellebbező érveit.

– *A Bíróság álláspontja*

44 Meg kell állapítani, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, és a fellebbezés nem képezhet valójában a Törvényszékhez benyújtott kereset puszta újbóli megvizsgálására irányuló kérelmet (2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat indokolásának hiányára alapított érvelésében a fellebbező csupán az EUIPO határozatát vitatja, anélkül hogy bármiféle kritikát fogalmazna meg a Törvényszék által elfogadott érvelést illetően. Ennélfogva az ilyen érvelés, amely nem a megtámadott ítélet ellen irányul, a fellebbezés keretében elfogadhatatlan (lásd analógia útján: 2017. november 16-i Ludwig-Bölkow-Systemtechnik kontra Bizottság ítélet, C-250/16 P, EU:C:2017:871, 28. pont).

46 Ami azt az érvet illeti, amely szerint a Törvényszék ellentmondásba keveredett önmagával, amikor a megtámadott ítélet 80. pontjában egyrészt azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanácsnak legalább röviden meg kellett volna válaszolnia a felperes részletes érvelését, másrészt pedig, hogy a fellebbezési tanács nem volt köteles válaszolni a fellebbezőnek a fellebbezési nagytanács határozatára alapított érvére, hangsúlyozni kell, hogy a fellebbező nem jelöli meg az említett ítélet azon pontját, amely szerinte ellentmondásban áll az említett ítélet 80. pontjával, és érvelése összességében nem tűnik elég világosnak ahhoz, hogy a megkövetelt pontossággal be lehessen azonosítani a megtámadott ítélet kifogásolt részeit, valamint az e bírálat alátámasztására felhozott jogi érveket, és így akadályozza a Bíróságot abban, hogy az el tudja végezni a jogszerűség felülvizsgálatát (az érvelés világosságára vonatkozó követelményt illetően lásd: 2014. január 30-i Fercal kontra OHIM végzés, C-324/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:60, 37. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Következésképpen az ötödik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

48 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

## A költségekről

49 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

50 A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, az EUIPO és a repowermap.org kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

**1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**

**2) A Bíróság a Repower AG-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások